

Misionár Ewald Frank

5. 3. 2017 10:00

Krefeld, Nemecko

Nedeľa, 5. 3. 2017, 10:00, Krefeld, Nemecko

„...lebo v Ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne, a ste v Ňom naplnení, ktorý je hlavou každého kniežatstva a každej vrchnosti, v ktorom ste aj obrezaní obriezku, nie učinenu rukou, vo zvelčení tela hriechov ľudského tela, v obriezke Kristovej, súc s Ňím spolu pohrobení v krste, v ktorom, totiž v Kristovi, ste aj spolu vstali z mŕtvych skrze vieru pôsobenia Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych. I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s Ňím darujúc vám z milosti všetky hriechy, vymažúc písmo, napísané proti nám, záležajúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pribíjúc ho na kríž a odzbrojac kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na odiv víťazosláviac nad nimi v Ňom.“ [Kol 2:9-15]

Chvála a vďaka nášmu Bohu za Jeho milosť a vernosť. Čítali sme skutočne mocné Slovo. Jednalo sa o to, že náš Pán, ktorý človeka stvoril tak, aby mohol padnúť, sám prevzal zodpovednosť za vykúpenie z pádu [do hriechu]. Prvé zaslúbenie, že semeno Božie príde do mäsitého tela, aby hadovi rozšliapalo hlavu, sa predsa naplnilo v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, keď Mária počula výrok:

„Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.“ [Lk 1:35]

Ako často sme to už povedali: Tak iste, ako sa On zjavil ako Boží Syn v mäsitom tele, tak iste zaplatil cenu za naše vykúpenie – za všetkých synov a dcéry Božie, dlžný úpis pribil na kríž, a ako je napísané, dokonca ho roztrhal na kusy. Chválime milosť, ktorá sa nám stala. Hovoríme to stále znovu – náš Pán neprišiel na to, aby zakladal mnoho kresťanských cirkví. On povedal:

„Ja zbudujem Svoju Cirkev, a nepremôžu jej ani brány ríše smrti...“ [Mt 16:18]

On zaplatil cenu, náležime Mu na všetky veky.

[pozdravy]

Sme Pánu veľmi vďační. Ak Boh chce, v marci pôjdeme do Portugalska, kde Boh nádherne otvoril dvere, a potom ešte raz na Kubu. Drahé Slovo Božie tam bude zvestované v troch mestách, aby skutočne všade boli posledný zavolaní von, počet bol naplnený a Pán sa mohol vrátiť, aby nás vzal domov [Jn 14:3].

Sme Bohu vďační za toto misijné centrum a za to, že môžete prichádzať. Jedni prichádzajú autom, druhí prilietajú, sme jednoducho zhromaždení zo všetkých svetových strán. Keď sme počítali, zistili sme, že tu býva počas prvého víkendu zhromaždených 19 – 33 národností, aby počuli drahé a sväté Božie Slovo. Keď myslíme na to, že naši súrodenci z Nového Zélandu majú o 9 hodín viac a súrodenci v Edmontone majú o 8 hodín menej a všetci vstávajú bez ohľadu na to, či je prenos z Krefeldu u nich práve v noci alebo cez deň... Všetci na celej zemi počúvajú a sú Pánu vďační, že smieme niesť poslednú zvesť.

Aj dnes prišli rôzne telefonáty. Brat Ngonga, brat Nyagi a mnohí iní zavolali a povedali: „Brat Frank, sme Bohu vďační za jasné a pravdivé zvestovanie Slova, za vyvolanie von a prípravu Cirkvi-Nevesty Ježiša Krista, nášho Pána.“

Bratia a sestry, dnes k nám tiež necháme hovoriť Božie Slovo, vezmeme ho k srdcu, budeme veriť a bude nám zjavené skrze Svätého Ducha. Tak, ako sme počuli v úvodnom Slove – aj skrze krst dokazujeme, že sme zomreli s Kristom. V krste je jednoducho obrazne ukázané, že starý človek je v mene Ježiša Krista pochovaný a k novému životu vstáva s Kristom nový človek.

Bratia a sestry, apoštoli osvietili každú biblickú tému a každé biblické učenie. Aj keď sa niekde hovorí o nejakej téme, náhle príde verš, ktorý pojednáva o úplne inej téme. To však k tomu jednoducho náleží, aby bola zvestovaná celá rada nášho Boha.

Nachádzame sa teraz na konci času milosti a našli sme u Boha milosť, že môžeme počuť o tom, čo On pre tento čas určil, aby sme počuli a verili, a sme Pánu veľmi vďační za to, čo pre nás učinil. Smieme stále znovu opakovať, že sme nenasledovali vtipne zloženým básňam [2Pt 1:16], nie výkladom, ale pravému Božiemu Slovu.

Smieme stále nanovo ďakovať aj za to, že nás Pán z milosti zachoval vo Svojom Slove a tým aj vo Svojej vôli. Všetkým sa nám bude dariť tak, ako sa darilo Enochovi, ktorý chodil s Bohom a bol s Ním spojený ako siedmy po Adamovi [Žd 11:5], aby nám bolo ukázané, že v poslednom, siedmom časovom období Cirkvi budú na zemi ľudia, ktorí budú náhle vzatí nahor a nebude ich na zemi viac možných.

V liste Židom 9 je nám zreteľne povedané, že Pán prvýkrát prišiel, aby sňal naše hriechy, a druhýkrát príde bez vzťahu k hriechu, ale len k tým, ktorí obdržali odpustenie a sú pripravení sa s Ním stretnúť [Žid. 9:28]:

„...tak i Kristus, raz obetovaný tým cieľom, aby vyniesol hriechy mnohých na kríž, po druhé sa ukáže bez hriechu tým, ktorí ho očakávajú, na spasenie.“

„...ktorí Ho očakávajú...“ Ktorí sa pripravili. Kto v pozemskom živote čaká na ženícha? Len nevesta. Všetci ostatní majú svoje vlastné plány. Aj to smieme vždy vďačne nanovo zdôrazniť – kto sa narodil z Boha, ten počuje Slová Božie [Jn 8:47]. Tak je to napísané, a tak to zostane.

Ako sme čítali, Pán prvýkrát prišiel, aby bol obetovaný ako obeť za hriechy. Po druhýkrát príde, aby vzal Nevestu Baránka domov do slávy. Sme vďační, že nám Boh daroval spojenie k Svojmu Slovu a Jeho spásnemu plánu.

Myslíme na to, čo bolo povedané bratovi Branhamovi: **„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** Kto by si pomyslel, že uplynú tak mnohé roky? Ale zvesť musela byť nesená až do končín zeme.

Ak to smiem v krátkosti zmieniť – keď hľadím na tých viac než 50 rokov, v ktorých som kázal viac ako 10 000 kázaní, nalietal viac ako 10 miliónov letových míľ, aby bolo vzácne Slovo Božie nesené od krajiny ku krajine a z kontinentu na kontinent. A prečo? Pretože Boh dal poverenie – späť k Slovu, späť k začiatku, späť k učeniapoštolov. Preto smieme stále znovu zdôrazňovať – Boh neposlal brata Branhama, aby založil nový smer viery ani nové náboženstvo, ale na to, aby skutočných veriacich priviedol späť k Bohu a Slovu. Lebo tak, ako bol Ženích Slovo zjavené v tele, tak je v Jeho Neveste Božie Slovo realitou. Bratia a sestry, smieme pred Bohom vyznať, že sme našli milosť zostať v rovnováhe vo zvestovaní i vo všetkom, čo nám Boh z milosti daroval. Ako som povedal, keď hľadím späť na všetky tie roky, vidíme, že Boh skutočne daroval milosť a my smieme zopakovať to, čo náš Pán povedal v evanjeliu Matúša 24:14:

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“

Koniec príde, ale skôr než príde, muselo byť zvestované pravé evanjelium Ježiša Krista. V Zjavení 14:6 je dokonca označené ako „večne platné evanjelium“ [podľa nem. prekladu].

„A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večne platné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu...“

Tak je to napísané v Slove Božom, a tak to vskutku prežívame. Tu nejde o žiadnu teóriu, ale Božiu realitu – zavolanie von, prípravu a o pravé zvestovanie večne platného evanjelia všetkým národom tak, ako to bolo na počiatku. Čo bolo v pôvodnom „večne platnom evanjeliu“? Že Boh sa zjavil v Kristu a nám je prinesená služba zmierenia [2Kor 5:18-19]. Musíme všetkým zvolať: „Zmierte sa s Bohom! Poďte k Pánu! Prežite odpustenie, milosť a plné spasenie!“ [2Kor 5:20]

Vidíme, že Pavol, ktorý bol Bohom obzvlášť omilostený, musel v liste Galatským v 1. kapitole priamo poukázať na to, že ľudia často zvestujú iné evanjelium, ako to, ktoré Boh dal na počiatku, ktoré bolo označené ako „večne platné“ a ktorému veríme. Galatským 1:6:

„Divím sa, že tak skoro odstupujete od Toho, ktorý vás povolal v milosti Kristovej, k inému evanjeliu...“

Už vtedy na samom začiatku sa bratia odvrátili od pravého evanjelia a prednášali vlastné učenia. Vo verši 7 stojí [podľa nem. prekladu]:

„...ale žiadne iné evanjelium neexistuje, iba že sú niektorí, ktorí vás nepokoja a chcú prevrátiť evanjelium Kristovo.“

Tu máme apoštola, ktorý bol Duchom vedený a musel preto povedať, že ľudia sa odvracajú od toho, čo bolo na počiatku. To sme videli a prežívali v priebehu 2 000 rokov. Všetci majú vlastné evanjelium, vlastné ustanovenia a vyznania viery, všetci majú vlastné učenia. Cirkev Ježiša Krista sa však vracia späť k pôvodnému základu a učeniu – jeden Boh, jeden Pán, jedna viera, jeden krst [Ef 4:5] – späť k tomu, čo bolo na počiatku. Vo verši 8 máme vážne napomenutie, ktoré si máme vziať k srdcu:

„Ale aj keby sme vám my alebo anjel z neba zvestoval iné ako to, čo sme vám zvestovali, nech je prekliaty!“

Táto vec je veľmi vážna. Veľmi vážna. Nie je tu žiadny priestor na hru alebo kompromis. Buď to súhlasí, alebo nie. Buď je to správne,

alebo falošné. Svetlo a temnota sa nikdy nemôžu zmiešať. To prvé, čo Boh učinil, bolo, že svetlo oddelil od temnoty [1M 1:4]. Pán sám povedal:

„Ten, kto Mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.“ [Jn 8:12]

Z milosti sme vkročili do priameho nasledovania nášho Pána. Nenasledujeme Petra ani Pavla, nasledujeme nášho Pána! Boh použil apoštolov, aby spísali všetko, čo patrí k poučeniu. Aj brata Branhamu. My nenasledujeme brata Branhamu ani brata Franka, my sme vykročili do nasledovania Ježiša Krista, sme s Ním ukrižovaní, s Ním sme boli pochovaní a s Ním sme z milosti povstali k novému životu. Tak, ako je tu napísané: „...žiadne iné evanjelium neexistuje...“ Kto napriek tomu tvorí iné evanjelium, stojí pod kľiatbou. Tak sme to čítali vo verši 8, a tak to zostáva. Potom vo verši 9:

„Ako sme už prv povedali, aj teraz zase hovorím, že ak vám niekto zvestuje iné evanjelium ako to, ktoré ste prijali, nech je prekliaty.“

Nechceme súdiť, ale čo je so všetkými denomináciami, ktoré skutočne všetky zostavili vlastné učenia. Bratia a sestry, o to vďačnejší musíme byť za to, že Boh v našom čase totálneho zmätku, či už v politike alebo náboženstve, dal zaznieť hlas na púšti, aby nás zaviedol späť k originálu a aby sme verili tak, ako vraví Písmo. Zdôraznime, že Abrahám veril Bohu [Rm 4:3, Gl 3:6, Jak 2:23]. My tiež veríme Bohu. Neveríme nejakej cirkvi, ani tomu, čo povedal ten alebo onen človek. Veríme tomu, čo povedal Boh vo Svojom Slove. Potom vo verši 10 Boží muž zdôraznil [podľa nem. prekladu]:

„Či sa teraz (takou rečou) snažím získať súhlas ľudí a či Boha?“

To, čo potrebujem, je súhlas Boží. To, čo ty potrebuješ, je súhlas Boží. Ak súhlasíš s tým, čo Boh povedal, tak bude Boh súhlasíť s tým, čomu veríš. Tu hovorí Pavol:

„Či sa teraz (takou rečou) snažím získať súhlas ľudí...?“

Chodím snáď ja od jednej cirkvi k druhej a prosím ich, aby so mnou súhlasili?? Nie! My môžeme súhlasíť iba s Bohom. A všetci, ktorí sú z Boha, budú súhlasíť so Slovom. Potom sa napĺňa, čo je napísané ďalej:

„Alebo či hľadám líbiť sa ľuďom? Lebo ak by mi ešte išlo o to, aby som sa líbil ľuďom (Nie a ešte raz nie!), nebol by som sluhom Kristovým.“

Nemôžeme sa zároveň ľúbiť ľuďom a Bohu. To jedno vylučuje to druhé. Bratia a sestry, je nám vyčítané, že nenáležíme ku žiadnej kresťanskej organizácii alebo cirkevnému smeru. Smer viery „Slobodná ľudová misia“ nikam nenáleží, nikde nie je spoluúdom, nezúčastňuje sa na konferenciách atď. Bratia a sestry, rozhodnutie učinil za nás Boh. Ako je tu napísané:

„Lebo ak by mi ešte išlo o to, aby som sa ľúbil ľuďom, nebol by som sluhom Kristovým.“

Potom som len zamestnanec alebo kazateľ cirkvi, nie Boží služobník, ktorý stojí v službe Božej a vykonáva Božie poverenie, ako ho dal Pán pre tento čas.

Bratia a sestry, aj to môžeme stále znovu zdôrazniť – žijeme v tom najdôležitejšom úseku novozákonnej Cirkvi. Odvažujem sa povedať, že s rozhodnutím, ktoré teraz činíme, pôjdeme do večnosti. Keď s veľkou bolesťou hovorím, že vzniklo tak mnoho rôznych smerov, ktoré sa odvolávajú na brata Branhamu, tak je to ešte omnoho horšie, ako keby sme urobili porovnanie so všetkými kresťanskými spoločnosťami. Vidíme, ako je dôležité vracať sa vždy späť ku Slovu a zo srdca veriť tak, ako hovorí Písmo.

Mohli by sme čítať mnoho biblických miest. Hovorím ku Neveste Baránka, lebo je napísané: *„Jeho Nevesta sa pripravila.“* [Zjavenie 19:7] Nevesta Baránka, vykúpená krvou Baránka a určená byť s Pánom vo večnosti. On sám sa vráti a vezme nás domov. Tak to povedal vo Svojom Slove:

„...pretože vám idem pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.“

Potom čítame nádherné slová v Skutkoch 1:9-11:

„Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba.“

Čo chcú všetci tí bratia, ktorí hlásajú, že Pán už prišiel? Tí, ktorí hovoria, že Zjavenie 10 sa už naplnilo. Tí, ktorí to hovoria, stratili jasný rozum a neprijali orientáciu v Božom Slove. Náš milovaný Pán, ktorý za nás zomrel vo Svojom mäsitom tele, vstal tretieho dňa z mŕtvych, telesne vstúpil na nebesia a učeníci na Neho mohli hľadať [Sk 1:9-11] – ten istý Spasiteľ sa vráti vo Svojom tele a my prežijeme premenu našich tiel, budeme vyzdvihnutí v oblakoch v ústrety

Pánu a budeme u Neho na všetky veky [1Tes 4:17]. To krásne je, že všetko, čo Boh vo Svojom Slove zaslúbil, je spojené s Božou realitou. Nie filozofia, nie teológia, ale Božia realita! Preto sme vďační, že sme v tomto čase našli milosť u Boha a všetko, čo brat Branham povedal, môžeme biblicky zaradiť. Skutočne existujú ľudia, ktorí hovoria: „Bibliu majú všetci, ale teraz platí to, čo povedal prorok.“ Nie! Aj keď Bibliu majú všetci, Boh poslal proroka nato, aby zjavil to, čo je napísané v Biblii! Pretože Slovo vždy zaznelo ku prorokom:

„Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.“ [Am 3:7]

Nie evanjelistom, nie charizmatikom, ale „*služobníkom prorokom*“.

Som vždy smutný, keď je s menom brata Branhama a označením „zvest“ spojené mnohé, čo už nemá s Bohom nič spoločné. Nemôžeme zájsť na jednotlivé veci, ale všetci by ste krútili hlavou, keby ste počuli, čo všetko sa na zemi deje, čo do učenia a vedenia do bludu. O to vďačnejší sme za zjavené sväté Božie Slovo. Sme vďační i za to, že On, Pán, všemohúci Boh nám daroval prístup a sám vyslovil Božie povolanie.

Bratia a sestry, aj to musí byť znovu povedané: Mal by som niečo do činenia s tým, čo Boh pre tento čas určil, ak by nebolo 2. 4. 1962, kedy Pán sám s premocným, všetko prenikajúcim hlasom povedal: **„Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro pominie. Ja ťa pošlem do iných miest zvestovať Moje Slovo.“** To je tak pravda ako každý verš v Biblii. A preto Boh daroval milosť, že som službu brata Branhama osobne prežil, či už v roku 1955 v Karlsruhe, v roku 1958 v texaskom Dallase alebo v roku 1962 v Jeffersonville. Bolo to jednoducho jedno Božie vedenie za druhým – to k tomu patrilo.

Keď mi brat Branham 19. 6. 1958 povedal: „Brat Frank, ty sa s touto zvestou vrátiš späť do Nemecka“, tak som ešte nemal žiadne tušenie o zvesti. Boh však vedel, čo povedal. Sme stále nanovo vďační, že nás krok po kroku viedol.

Pýtajú sa ma aj na to, či Pán ku mne hovoril 16 alebo 17-krát. Celkovo som mal 17 premocných prežití s Bohom, ale len 14-krát pri tom zaznel Pánov hlas.

V januári 1981 som mal len prežitie vytrhnutia, ale nebol som osobne oslovený ako „služobník“.

Vo Varne, keď som bol vzatý z tela, keď som čakal na bratov z Rumunska, aby ma odprevadili z hotela, bolo medzi 12. a 13. hodinou, keď som bol náhle presadený do slávy, prešiel som perleťovými bránami a naľavo chór spieval Žalm 34. Ale pri tom som nebol oslovený ako „služobník“. To máme raz jednoducho objasniť. Presne to súhlasí. Len v troch nadprirodzených prežitíach som nebol osobne oslovený. To boli prežitia. Ostatné boli príkazy, čo mám konať v poverení Božom.

Bratia a sestry, aj to na mňa kladie takú zodpovednosť pred Bohom, ktorú nemá žiadny iný. Poznáte všetky tie nadprirodzené prežitia. Keď hľadím späť a myslím na to, že Boh vždy povedal v správnom čase správne slová a pomohol mi...

Myslite na Marseille a sedem hromov, keď som nemal odpoveď na otázku [o 7 hromoch], a potom ďalšie ráno zaznelo: „**Môj služobník, vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4. Chcem s tebou hovoriť.**“ Čo myslíte, čo pre mňa také prežitia znamenajú? Keď nám Pán sám dáva odpoveď skrze Svoje Slovo, čo viac potrebujeme? Potom sa viac nepotrebujeme radiť s telom a krvou. Keď s nami hovoril Boh Pán, to stačí! A to potrebujeme! Potrebujeme, aby Pán hovoril skrze Svoje Slovo s nami všetkými.

Keď ďalej čítame Slovo z 2. Timoteovi 4, tak vidíme, že je pri tejto téme zdôrazňované, že príde čas, kedy budú predkladané nebiblické učenia. V 2. Timoteovi 4 sa nejedná len o kázanie Slova. To je písané na prvom mieste [v. 2, podľa nem. prekladu]:

„*Káž **Slovo**, vystupuj **s ním**, či už prídeš vhod alebo nevhod...*“

Tak je to vždy. Pre jedných to prichádza vhod a sú vďační, pre ostatných je to nevhod, sú nevďační a neprijímajú to.

„...*vystupuj **s ním**, či už prídeš vhod alebo nevhod, *karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením.*“*

Potom príde vo verši 3 prorocké Slovo pre tento čas:

„*Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú srbieť uši...*“

Nás nesvrbia uši, ale máme v srdci túžbu, žeby Boh nehovoril len k našim ušiam, ale ku našim srdciam, aby Slovo Božie padlo do

našich srdc a my sme ho v srdciach zachovali a dostali ho z milosti zjavené. Verím, že môžeme všetci svedčiť, že sa nám Pán zjavil. On skrže to isté Slovo nehovoril len ku mne, ale takisto sa nám všetkým zjavil. Tak, ako spievame v jednej piesni: „*Ty si sa mi zjavil vo velikej priazni...*“

Nie je to tak, bratia a sestry, že všetko, čo Boh zjavil Petrovi, Jakubovi, Jánovi, či Pavlovi, zjavil skrže Svätého Ducha nám? Nie je to tak, že nám bolo zjavené všetko, počnúc od pádu do hriechu až po to, čo Boh zjavil skrže zvestovanie darované bratovi Branhamovi? I otvorenie siedmich pečatí – všetky veci sú jednoducho postavené na svoje miesto. Smieme mať kompletný prehľad o celom spásnom pláne nášho Boha. Boh Svojho proroka neposlal nadarmo, bol s tým spojený ten najdôležitejší účel – zaviesť Cirkev-Nevestu späť k Bohu, späť ku Slovu, aby sme mohli z milosti prežiť dokonanie. K tomu patrí aj to, čo stojí napísané v 1. Kráľovskej 17. Všetci vieme, že v 1. Kráľovskej 18 vzal Boží muž 12 kameňov a vybudoval Boží oltár a zvolal Boží ľud dohromady. V 1. Kráľovskej 17 je Slovo, ktoré môžeme porovnať s Matúšom 25, 1. Kráľovská 17:14-16:

„Lebo takto hovorí Hospodin, Boh Izraelov, že galeta múky sa nevytroví, ani nebude chýbať v nádobe oleja až do toho dňa, v ktorý dá Hospodin dážď na zem.“

Múka bola určená na chlieb, na pokrm. Potom je tu však aj džbán s olejom. Všetci vieme, že v Matúšovi 25 mali všetci lampy, ale múdre mali so sebou džbán s olejom, aby mohli dolievať. Potom sa plní oboje, že človek nežije samotne z chleba, ale z každého Slova Božieho [Lk 4:4] a že Svätý Duch nás stále nanovo vedie do hĺbky Slova [Jn 16:13]. Takže nielen osvietenie a lampy, ale aj olej v džbáne, ktorý sa neminie. Uvažujte raz nad tým – úplne jedno, ako často bolo z oleja počas 3,5 roka odlievané – vždy bola miera rovnaká. Múka tiež, oni piekli a piekli, ale oleja ani múky z nádob neubúdalo. Ako je to dnes? Ako často nám Boh prestrel stôl? Ako často sme prijali Božie Slovo? Náš Pán povedal [Lk 4:4]:

„Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove Božom.“

Ako často Boh stále nanovo v našom strede žehnal z plnosti Ducha a z milosti daroval zjavenie skrže Svätého Ducha? Nielen lampy, ale tak, ako je to tu napísané. Aj pre nás, bratia a sestry, verte mi – plnosť Božieho Ducha sa nikdy neminie. Čím viac

čerpáme, tým viac je k dispozícii a nikdy nebude nedostatok duchovného pokrmu. Boh Pán sa postaral, aby sme boli duchovne nasýtení tak, ako to bolo v dňoch Eliáša. Potom vo verši 16:

„Galeta múky sa neminula, ani nechýbalo z nádoby oleja, podľa Slova Hospodinovho, ktoré hovoril skrze Eliáša.“

Halelujah! Česť živému Bohu! Je to Božie sväté Slovo, ktorému veríme, a Pán nám prestiera stôl pred tvárou našich nepriateľov [Ž 23:5]. On daruje zjavenie. **Môžem vás uistiť, že to tak zostane až do návratu Pána – pokrm sa nikdy neminie, olej – zjavenie skrze Svätého Ducha – to sväté pomazanie na nás zostane a budeme môcť dopĺňať.**

U Matúša 25 máme známe Slovo o múdrych a bláznivých pannách, ktoré sme už často čítali. Jedného dňa – a to bude už skoro – bude zjavené, kto uveril zvesti Eliáša, pretože uvidíme, že to bolo tak, ako to Boh povedal skrze proroka: *„Galeta múky sa neminula...“* To nepovedal nejaký kňaz, ale prorok, ktorý bol určený vybudovať Boží oltár, zvolať Jeho ľud dohromady, aby učinili rozhodnutie: *„Dokedy budete kulhať na obe strany?“* [1Kr 18:21] Ešte predtým bolo dané zaslúbenie – *„...galeta múky sa nevytroví, ani nebude chýbať v nádobe oleja...“* Presne tak je to i dnes. Koľko kázaní sme počuli? Ako často nám Boh daroval milosť a dal zjavenie skrze Ducha? Sme si povedať: Ešte stále je toho toľko, koľko bolo predtým. Môžeme rozdávať a rozdávať a je toho stále k dispozícii toľko, koľko bolo predtým. Môžeme Slovo Pánovo zvestovať, ako som už predtým zmienil – kázať aj tisíce kázaní a aj tak ešte ostane všetko, aby sme mohli kázať ďalšie tisíce – všetko zostalo, celé Božie Slovo môžeme podávať ďalej, všetko zostáva tak, ako to bolo na počiatku.

Hovorím vám, Slovo nášho Boha je vzácne a my všetci, ktorí môžeme zo srdca veriť, sme vďační, že sme v tomto čase poznali, že Boh poslal proroka ako Eliáša, ako sme už povedali: Nie aby priniesol nový smer viery, ale s tým *„Tak hovorí Pán!“* Zavedenie späť k Božiemu Slovu, späť do svätyne svätých, tam, kde je trón milosti, kde bola prinesená krv Baránka, ktorá za nás hovorí. Ďakujeme preto nášmu Bohu za milosť, ktorú nám daroval.

Máme ešte niekoľko krátkych biblických miest, ktoré chceme prebrať. Je to jednoducho premocné. Z 1. Tesaloničanom 4 sme už zmienili, že Pán sa vráti, aby nás odprevadil domov. Bratia a sestry,

mám nádej, že Božie Slovo nám všetkým znamená všetko. 1. Tes. 4:15:

*„Lebo to vám hovoríme **Slovom Pánovým**...“*

Je to „Tak hovorí Pán!“

*„...že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo **sám Pán**...“*

Nie učenie, nie zjavenie, Pán sám!

„Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv a potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“

Potom budeme u Pána. Všetko pominulo, všetky skúšky, všetko, čo na nás prišlo. Buďme aj v tom poctiví – nepriateľ nechá všetkých ostatných ísť svojimi vlastnými cestami, on žaluje len na Božie deti. Preto sme včera čítali – keď bude chlapča, ktoré bude všetky národy pást železným prútom, vzaté nahor, potom satan, žalobník bratov, bude zhodený z neba dolu. [Zj 12] On nežaluje na tých ostatných, tých necháva na pokoji, žaluje len na pravé Božie deti. Povedzte mu: „Ty nemáš právo na mňa žalovať! Dlhý zápis je roztrhnutý, pribitý na kríž, som očistený od viny, vošiel som do radosti a večne chválím svojho Spasiteľa!“ [pieseň] Potom Pavol korunuje v 1. Tesaloničanom 5:23 túto mocnú udalosť:

„A On sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.“

Bratia a sestry, tu sú začlenené všetky 3 úseky – duša, duch a telo. Sú skutočne ľudia, pri ktorých by chcel satan uplatniť svoje právo či už skrze čarodejníctvo, veštedctvo alebo ktovieaké diabolské záležitosti, pretože Boh povedal:

„Ja navštevujem nepravosť otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia...“ [2M 20:5]

Ale bratia a sestry, náš Pán tiež hovorí v Lukášovi 4:18:

„Duch Pánov je nado Mnou, a preto ma pomazal ... vyhlásiť zajatcom prepustenie...“

Každé právo satana je zrušené skrze krv Baránka! My smieme v našej duši, duchu i tele plne náležať Pánu, vykúpení

krvou Baránka. Ak by boli dnes v našom strede takí, ktorí majú dojem, že sa pri nich sa nachádza niečo nie ľudské, neprirodzené, s čím si nevedia dať rady, alebo satanské útoky, ktoré sa dejú mimo prirodzeného vnímania, bratia a sestry, dnes sa chceme modliť za všetkých, ktorí sú ešte stratení, za odpustenie a zmierenie, za milosť a spásu a za všetkých, ktorí sú ešte zviazaní. Náš Pán prišiel oslobodiť zviazaných, zajať žalár a dať ľuďom dary [Lk 4:18, Ef 4:8] tak, aby sme všetci prežili, čo je napísané [Mt 18:18]:

„Všetko, čo by ste zviazali na zemi, bude zviazané aj na nebi; a všetko, čo by ste rozviazali na zemi, bude rozviazané aj na nebi.“

Niekedy je potrebné, aby sme to vyslovili, pretože si ľudia sami nemôžu pomôcť a nepreniknú. Preto chceme ísť s nimi na modlitbu a jednoducho klásť nárok na to, že spasení sú v ich duši, duchu i tele oslobodení a Bohu posvätení, aby z milosti vznikla Božia harmónia, aby sme sa mohli pri návrate Ježiša Krista, nášho Pána s naším Bohom stretnúť bezúhonní a neobžalovateľní. Je ešte mnoho biblických miest, ktoré by sme mohli čítať, aby sme podávali ďalej plnú spásu a zdôraznili to, na čom skutočne záleží.

Všetci vieme, že obzvlášť u Jakuba Boží muž písal o tom, čo nám je od Pána pripravené a čaká na nás všetkých. Jakub 5:7 [podľa nem. prekladu]:

„A teda trpezlivo vytrvajte, milí bratia, až do príchodu Pánovho. Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.“

Teraz prichádza ďalší verš, ktorý je adresovaný nám:

„Preto trpezlivo vytrvajte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.“

Tu nie je povedané len to, že Boh pošle ranný a pozdný dážď, ale je nám adresované Slovo: *„Preto trpezlivo vytrvajte aj vy, upevnite svoje srdcia...“* Aj dnes! Žeby bolo naše srdce tak pevne ukotvené v Božom Slove a Božie Slovo v nás, žeby sme vedeli, že všetko, čo Boh zaslúbil, aj daruje.

„Preto trpezlivo vytrvajte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.“

Nie je to tak, že apoštoli boli už vtedy, pred 2 000 rokmi, vedení Svätým Duchom písať to, čo má byť dnes zvestované nám, ktorí žijeme blízko pred návratom Ježiša Krista, nášho Pána?

Dovoľte mi ešte povedať – nech všetci, veľkí a malí, mladí aj starí zostanú v pozemskom živote normálni. Prepáčte mi toto pozemské porovnanie. Počas minulého týždňa som počul o dvoch bratoch, ktorí si kupujú domy, a jednoducho som sa radoval – zostať triezvi, plánovať život tak, ako to Boh vedie. Nie nejak lietieť v oblakoch. Nech sa všetci mladiství učia pre budúce zamestnanie a nech všetci konajú všetko, čo je pre nich určené, aby nebola na kráľovstvo Božie, na Cirkev Ježiša Krista uvedená potupa. Skutočne všetci, mladí či starí, malí i veľkí, ktokoľvek sme, zostaňme triezvi, jasní a vďační za to, že Pán naše srdcia upevňuje v Božom Slove a nič nás nemôže oddeliť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi [Rm 8:39].

Dovoľte mi v zhrnutí povedať, že žijeme v poslednom úseku pred návratom Ježiša Krista. Veríme, že Boh poslal Svojho proroka, aby nám pripomenul zaslúbenia pre tento čas, obzvlášť týkajúce sa návratu Pána, zavolania von a prípravy, aby sme boli upozornení na to, čo Boh pre nás určil.

Prichádza mi na srdce ešte Slovo zo Skutkov 3. Síce sme ho už včera čiastočne citovali, ale dovoľte mi prečítať ho, aby všetci vedeli, čo bolo ohľadom nášho času povedané v druhom kázaní, ktoré Peter kázal. Skutky 3:18:

„...a Boh, čo predzvestoval skrze ústa všetkých Svojich prorokov, totiž že Jeho Kristus bude trpieť, takto splnil. A tak čiňte pokánia a obráťte sa, aby sa vytreli vaše hriechy...”

Kto príde k Pánu, je usvedčený Božím Duchom. Potom môžu prísť aj slzy, skloníme sa pred Pánom a povieme: „Odpusť mi, buď mi milostivý.“ Ako je tu zdôraznené:

„...čiňte pokánia a obráťte sa, aby sa vytreli vaše hriechy...”

Potom apoštol hovorí o našom čase:

„...aby prišli časy občerstvenia od tvári Pánovej, a aby poslal predurčeného vám Krista Ježiša, ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.”

To je to zaslúbenie pre náš čas:

„...ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.”

Bratia a sestry, smieme vidieť, akú milosť nám Boh daroval: získali sme náhľad do spásneho plánu nášho Boha, takže nielen niečo hovoríme, ale hovoríme to, čo povedal Boh vo Svojom Slove, a môžeme tomu veriť. On zostáva v sláve, až kým nebude všetko znovunapravené, znovu uvedené do správneho stavu, až kým duša, duch i telo nebudú posvätené Pánu. Ako sme čítali:

„...činite pokánie a obráťte sa...“ – to Peter povedal už v prvom kázaní.

„Činite pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov...“ [Sk 2:38]

Odpustenie nastáva skrze krv Baránka, ale kto prežil odpustenie, ten to potvrdzuje krstom, v ktorom sme pochovaní s Kristom do Jeho smrti [Kol 2:12, Rm 6:4], ako sme čítali. To je zmysel ponorenia, ako to Boh zreteľne povedal prostredníctvom Pavla a nechal napísať už v liste Rimanom 6. Ak by tu dnes boli takí, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, tak k tomu bude po bohoslužbe daná príležitosť.

Naším priáním je, aby boli aj tí poslední zavolaní von, aby sme boli trpezliví a vytrvali až do návratu Ježiša Krista. Som presvedčený, že všetci, ktorí teraz počujú Boží hlas a veria Jeho zjavenému Slovu pre tento čas, sú tí, ktorí z milosti prežijú svoju prípravu. Aj keď ty sám ešte vravíš: „Nie som toho vôbec hoden...“ Kto je hoden? Je len jeden, ktorý je hoden, a to je náš Pán a Spasiteľ. Všetci sme narodení v hriechu, všetci sme prišli na svet stratení. To najistejšie pre všetkých, ktorí sa do tohoto sveta narodili, je, že ich čaká smrť. Ale náš Pán vzal smrti jej moc a my s Ním budeme panovať po všetky veky [Zj 22:5].

Aj keď sme dnes na tomto mieste zhrnuli viacero myšlienok, nech Boh Pán hovorí ku každému. Vo zvestovaní musí byť nájdené niečo pre každého. Preto tá rôznorodosť vo zvestovaní. Nášmu Bohu nech je daná česť. Nech je v dnešnom kázaní pre každého niečo. Nech je každý oslovený a všetci, ktorí urobili svoje rozhodnutie pre nášho Pána, budú mať príležitosť nechať sa biblicky pokrstiť.

Nášmu Bohu nech je vzdaná česť a klaňanie.

Mám len jednu otázku: Môžete všetci zo srdca veriť, že návrat Ježiša Krista je blízko? Môžete zo srdca veriť, že Boh poslal Svojho proroka, aby nás zaviedol do Božej spásnej rady, a že celá zvesť Slova, to plné, večne platné evanjelium muselo byť zvestované všetkým

národom a jazykom, pretože to tak Boh vo Svojom Slove povedal? Z milosti sme to prežili a sme za to Pánu vďační.

Nech sú všetci na celej zemi, vo všetkých národoch a jazykoch požehnaní požehnaním všemohúceho Boha. Nech sú všetci naplnení vierou a poslušnosťou a nech všetci prežijú svoju prípravu na slávny deň návratu Ježiša Krista.

Aj to hovorím ešte raz – tak iste, ako som v januári 1981 prežil vytrhnutie, tak iste budeme spoločne vytrhnutí. Všetci, ktorí teraz veria a prežijú svoju prípravu, budú mať účasť pri vytrhnutí. Boh s týmto nadprirodzeným jedinečným úmyslom poslal Svojho posla, aby všetci, ktorí sú z Boha a počujú poslednú zvesť, veria jej a počúvnu, boli uvedení do súladu s Bohom a Jeho Slovom. Jemu, tomu živému Bohu náleží česť a chvála na všetky veky. Amen. Povstaňme a spievajme spoločne *Taký aký som, tak to musí byť*.

[chórus]

Smiem dnes adresovať slovo obzvlášť všetkým mladistvým, ktorí svoj život posvätili Pánu alebo ho dnes nanovo posvätia? Vlastne úplne všetkým, ku ktorým Pán skrze Svoje Slovo hovoril. Zmienili sme všetko – plnú spásu skrze krv Baránka, plné odpustenie všetkej viny a hriechu. Čítali sme: Dlhý úpis je roztrhnutý [Kol 2:14], krv Božieho Baránka tiekla za krvou vykúpený zástup. Nech dnes hlavne všetci mladiství posvätia svoj život Pánu. Aj tam, kde teraz ste, hľadajte spojenie s Bohom v modlitbe. Posväťte mu váš život, mladí, starí, veľkí alebo malí, obzvlášť tí, ktorí sú dnes prítomní prvýkrát. Aj naši priatelia z Landshut. Nech Boh požehná, či už prichádzate z Čiech, Slovenska, Rumunska, Švajčiarska, Rakúska, Francúzska, Belgicka, odkiaľkoľvek. Boh je prítomný, On volá. On volá! Verte mi to! Toto je posledné volanie, posledná zvesť.

„Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“

Tak je to napísané v 2. Korinťanom 6 a my to zvestujeme, lebo je to určené pre náš čas. Všetky synovia a dcéry Božie, všetci, ktorí sú znovuzrodení z krvi a Ducha v moci krvi Baránka, posvätili svoj život Bohu. My veríme tak, ako hovorí Písmo. A ako sme čítali, náš Pán a Spasiteľ zostáva v nebi až k času, v ktorom teraz žijeme, v ktorom bude všetko zavedené späť do pôvodného stavu.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, prijmi vďaku za Tvoje drahé a Sväté Slovo. Milovaný Pane, aj za to, že pokrm sa nikdy neminie, múka v hrnci nebude ubúdať a olej v džbáne tiež zostane v plnosti až do konca. Z Tvojej plnosti môžeme brať milosť a milosť [Ján 1:16]. Milovaný Pane, zjav Svoju moc a slávu, zachráň, oslobod', uzdrav, požehnaj a potvrd' Svoje drahé a sväté Slovo. Tebe, tomu jedinému Bohu, nech je vzdaná česť a chvála na všetky veky.

Obzvlášť Ti posväcujeme všetkých, ktorí k tomu prichádzajú ako noví. Milovaný Pane, nech všetci nájdú napojenie a majú účasť pri Tvojom pôsobení. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu posväcujeme všetkých – mladých i starých, veľkých i malých vo všetkých národoch, jazykoch i národnostiach. Milovaný Pane, požehnaj Izrael, požehnaj Svoj ľud zmluvy, požehnaj Cirkev zo všetkých národov, jazykov a národností. Dokonaj Ty Svoje dielo s nami a dokonaj ho s Tvojím ľudom izraelským. Ďakujeme Ti, že je všetko v Tvojich rukách a že všetko učíniš v pravý čas tak, ako je napísané. Daruj nám všetkým milosť a trpezlivosť, aby sme neboli netrpezliví ani nedočkaví a nepýtali sa: „*Kde je to zasľúbenie o Jeho príchode?*“ [2Pt 3:4]

Milovaný Pane, my vieme, Ty sa neoneskoríš, Ty chceš, aby boli zavolaní aj tí poslední. Smieme Ti ich prinášať a posvätiť a vedieť, že volanie zaznieva až do končín zeme. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, ďakujeme za Starý a Nový zákon. Ďakujeme Ti za plný súlad. Tvoja Cirkev je vybudovaná na základe apoštolov a prorokov, kde je Kristus sám tým uholným kameňom [Ef 2:29].

Milovaný Pane, moje srdce je naplnené vďačnosťou. Prosím Ťa, buď milostivý a pomôž všetkým, aby jednoducho zo srdca verili, že si to Ty, ktorý ku nám hovorí a že Ty nám všetkým hovoríš [Žd 3:15]:

„*Dnes, keby ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc...!*“

Ďakujem Ti, že si otvoril naše srdcia a že smieme veriť a dôverovať a vieme, že Ty to dobre učíniš. Chválené a velebené buď Tvoje nádherné meno Ježiš. Halelujah. Amen! Všetok ľud povedz Amen! Amen!

[modlitby bratov]